

เสียงธรรมจากห้อง “ครูเมตตาสมาธิ” วันเสาร์ที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2566

เรื่อง ปลุกธาตุ กายสายรุ้ง

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

กำหนดความรู้สึกตัวพร้อม ผ่อนคลายปล่อยวางตัดร่างกายชั้นห้า ตัดความเกาะความยึดในร่างกาย เหลือแต่เพียงสติที่จดจ่ออยู่กับความสงบ ลมหายใจสบาย อารมณ์จิตเบาสบาย ทรงอารมณ์อยู่ในความสงบผ่องใส เข้าถึงอุเบกขารมณ์ เข้าถึงเอกัตถารมณ์ จิตสงบนิ่งหยุดอยู่กับความผ่องใส จากความผ่องใสของจิตก่อเกิดเป็นภาพนิมิต กสิณจิตที่เป็นแก้วใสชัดเจนอยู่กลางอก ทรงอารมณ์ทรงสภาวะดวงจิตที่เป็นแก้วใสสว่าง นิ่งหยุดในความผ่องใส จากลูกแก้วใสค่อยๆปรากฏสภาวะเป็นปฏิภาคนิมิต กสิณจิตปรากฏสภาวะเป็นเพชรประกายพริ้ว มีเส้นแสงสว่างฉายออกไปโดยรอบ พันจากเส้นแสง ปรากฏเป็นลักษณะของสภาวะความเป็นทิพย์ ความเป็นกากเพชรพรางพรายรายรอบ เป็นอนุเป็นอนุภาคละเอียดของความเป็นเพชรระยิบระยับแพรวพราวรายรอบ ทรงอารมณ์สภาวะความรู้สึกเป็นสุขของจิต สงบนิ่งจดจ่ออยู่กับกสิณจิตที่เป็นประกายพริ้ว ทรงอารมณ์ความสุขความสงบ เพาะบ่มตะแห่งสมาธิจิต เพาะบ่มจิตตานุภาพในความเป็นทิพย์ ทรงอารมณ์ไว้ ความรู้สึกของเรา สัมผัสได้ถึงการเดินทางที่ราบรื่น สงบผ่องใส และเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย วลี ความชำนาญเชี่ยวชาญในการปฏิบัติในการทรงจิต ซึมซับดอกลีลา เกิดเป็นความคล่องตัว ความชำนาญเชี่ยวชาญในการทรงอารมณ์ จนอารมณ์จิตเรารู้สึกได้ว่า การทรงอารมณ์ในฌานในกรรมฐาน เป็นเรื่องง่าย เป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินวิสัย ทรงอารมณ์สภาวะจิตที่เป็นปฏิภาคนิมิต ทรงอารมณ์ความเป็นทิพย์เต็มกำลัง

จากนั้นเราน้อมจิตต่อไป ใจกลางดวงจิตที่เป็นปฏิภาคนิมิต ปรากฏ อารชนาบารมี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรากฏเป็นองค์พระอยู่กลางดวงจิตของเรา สภาวะภาพพุทธนิมิต ปรากฏชัดเจนอยู่ อารมณ์จิตเรารู้สึกว่าพุทธบารมีกระแสของพระพุทธองค์เชื่อมโยงโดยตรงกับจิตของเราขณะนี้ องค์พระยิ่งสว่าง องค์พระยิ่งแผ่ฉัพพรรณรังสี อารมณ์จิตเรายิ่งผ่องใสเป็นสุข สัมผัสได้ถึงหยาดน้ำที่หยาดเย็นอยู่ในจิตของเรา ทรงอารมณ์ ทรงภาพพระปรากฏ รู้สึกสัมผัสชัดเจนในพุทธานุภาพ

จากนั้นน้อมจิตของเราต่อไป กำหนดจิต เห็นกายเนื้อกายหยาบของเรา ใส มองทะลุเห็นอาการสามสิบสอง ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง โครงกระดูก เส้นเอ็น กล้ามเนื้อ อวัยวะทุกส่วนภายใน ภายในกาย มีดวงแก้วดวงเพชรที่เป็นประกายพริ้วและมีองค์พระอยู่ กำหนดจิตทรงสภาวะที่เห็นภายในกาย ร่างกายหยาบชั้นห้า มองเห็นลึกข้างในในอาการสามสิบสอง กำหนดความรู้สึกว่าจิตของเราแยกจากกายที่เห็นในอาการสามสิบสองนั้นชัดเจน กำหนดพิจารณาว่าการเห็นกายนั้น ภายในกายอันเป็นกายอาการสามสิบสอง คือการเจริญจิตในวิปัสสนาญาณตัดชั้นห้า แยกกายแยกจิตชัดเจน เราคือดวงแก้วดวงเพชรที่เป็นประกายพริ้วเป็นปฏิภาคนิมิตอยู่ภายในกายเนื้อกายหยาบที่แสดงมองเห็นเป็นอาการสามสิบสองนั้น เราทรงอารมณ์พิจารณาแยกกายแยกจิตแยกรูปแยกนาม ทรงอารมณ์ทรงสภาวะ พิจารณาในอารมณ์ว่าเราไม่มีความอาลัยในชั้นห้ากายหยาบร่างกาย จิตเราเป็นประกายพริ้ว จิตเราเป็นประกายสร ทรงอารมณ์ ทรงสภาวะ ให้จิตมีความมั่นคง จิตมีความผ่องใส จิตเป็นนายกายเป็นปาว ยิ่งเราแยกกายแยกจิตมากเท่าไร จิตตานุภาพของเราก็อยู่เหนือร่างกายชั้นห้ามากเพียงนั้น

กำหนดแสงสว่าง จากดวงจิตที่เป็นเพชรประกายพริ้ว แผ่สว่างไปทั่วร่างกายชั้นห้าจนอวัยวะภายในกาย ทยายชั้นห้ากลายเป็นแก้วใสสว่าง ความเป็นทิพย์แผ่ซึมซาบไปทั่วกายชั้นห้าของเรา รู้สึกสัมผัสได้ถึงแสงสว่างพร่างพราย จิตกำหนดรู้กำหนดเห็น ว่าส่วนเล็กส่วนน้อยที่สุดคือ เซลล์ทุกเซลล์ในร่างกายของเราอันมีสภาวะเป็นทรงกลม เซลล์ที่เล็กที่สุดทั่วร่างกายกลายเป็นเพชรประกายพริ้วไปหมดทุกเซลล์ กายทยายทั้งหมด เซลล์ทุกเซลล์กลายเป็นเพชรประกายพริ้วสว่าง ความเป็นทิพย์ จิตของเราที่เป็นประภัสสร คุมกายคุมเซลล์ทุกเซลล์ทั่วร่างกายของเรา กายเนื้อเรามีความสว่าง มีกระแสแห่งความเป็นทิพย์ ซึมซาบเอิบอาบ เซลล์ทุกเซลล์เปล่งประกายสว่าง

กำหนดจิตต่อไปเห็นกาย ที่กายเป็นกายที่สว่างใสลงลึกถึงระดับเซลล์ เซลล์ทุกเซลล์นั้น ด้วยจิตตานุภาพของจิต จิตอยู่เหนือธาตุทั้งสี่ กำหนดเห็นเซลล์ทุกเซลล์ตลอดจนทั่วกาย ปรากฏในความเป็นธาตุดิน

ธาตุดินคือเซลล์ทั่วกายของเรา กายเนื้อกายทยายเรา กลายเป็นดินที่มีน้ำหนัก มีความทึบตัน กลายเป็นแก้วประกายพริ้วเป็นปฏิกาคณิมิตทั้งกาย เป็นกายเพชรที่มีน้ำหนักทึบตัน กายเนื้อของเรา ปรากฏสภาวะแห่งความเป็นธาตุดินที่เป็นปฏิกาคณิมิต กายทั้งกายของเรากลายเป็นเพชรสว่าง

จากนั้นพิจารณาต่อไป กำหนดจิตเห็นเซลล์ทุกเซลล์ของเราทั่วร่างกายอาการสามสิบสอง กายเนื้อกายทยายของเรา กลายเป็นน้ำ กายที่เป็นธาตุน้ำทั้งหมด สว่างเป็นประกายพริ้ว มีสภาวะความชุ่มเย็น การเปลี่ยนสภาพรูปทรง เหมือนกับธาตุน้ำ กายทยายกายเนื้อของเรากลายเป็นธาตุน้ำที่เป็นเพชรประกายพริ้ว รู้สึกว่ากายของเรานั้นเป็นน้ำ แต่มีความสว่างพร่างพรายในความเป็นทิพย์แห่งปฏิกาคณิมิต

จากนั้นกำหนดจิตต่อไปเห็นกายทยายกายเนื้อของเรา ปรากฏในสภาวะความเป็นธาตุลม มีอาการพัดพา มีความเบา มีสภาวะความไร้น้ำหนัก มีพลังงานแห่งลมในการพัดในการหมุนวน กายของเราเบา มีการพัดพา มีพลังแห่งการหมุนวน มีสภาวะที่เป็นลม กายที่เป็นลมและมีความเป็นประกายพริ้วสว่าง ทรงอารมณ์ทรงสภาวะในสภาวะที่กายนั้นเป็นธาตุลม

กำหนดจิตต่อไป เห็นกายทยายเซลล์ทุกเซลล์อาการสามสิบสอง ทั้งหมดของเราเป็นธาตุไฟ มีเปลวไฟ กายเป็นกายที่เป็นไฟเป็นเปลวมีประกายพริ้ว ความเป็นปฏิกาคณิมิตของธาตุไฟ กายของเรามีเพลิงมีไฟมีความร้อนมีความอบอุ่น มีแสงสว่างปรากฏ ทั่วกายของเรานั้นมีไฟปรากฏ

จากนั้นกำหนดจิตต่อไป เห็นกายของเรานั้นกลายเป็นแสงสว่าง กายของเราเป็นกายแสงเป็นแสงสว่าง กายทยายกายเนื้อของเราแปรสภาวะเป็นแสงสว่างเจิดจ้าอย่างยิ่ง มีประกาย ความเป็นปฏิกาคณิมิต

กำหนดสภาวะความรู้ว่ากายเนื้อกายทยายของเรากลายเป็นกายแสง เป็นปฏิกาคณิมิต มีความสว่าง มีความพร่างพราย ทรงอารมณ์ทรงสภาวะในความสว่างของกายแสง แสงเป็นแสงสีขาว สว่าง เจิดจ้าเปล่งประกายจากเซลล์ทุกเซลล์ ความรู้สึกสัมผัสได้ถึงพลังของจิตตานุภาพเพิ่มพูนขึ้น เมื่อกายเราเปลี่ยนเป็นกายแสง ทรงอารมณ์ทรงสภาวะไว้

จากนั้นกำหนดจิตต่อไปจากกายแสงนั้น ค่อยๆปรากฏในความเป็นรู้ง

สีของรุ้ง เริ่มจากสีม่วงเป็นแสงสีม่วง

กายของเราเป็นแสงสีม่วงแผ่ออกมาจากเซลล์ทุกเซลล์ กายของเราเป็นแสงสว่างสีม่วง แผ่สว่างออกไป

จากนั้นปรากฏสภาวะ เป็นแสงสว่างสีขาว เป็นประกายพริ้ว เป็นเพชรระยิบระยับสว่างขาว

ปรากฏเป็นสีคราม สีครามน้ำเงิน สีครามปรากฏสว่างออกจากเซลล์ทุกเซลล์ทั่วกายของเรา

จากครามปรากฏเป็นแสงสว่างสีขาวเป็นประกายพริ้วสว่าง จากนั้นค่อยๆเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงิน

น้ำเงินแสงสว่างจากเซลล์ทุกเซลล์ แผ่สว่าง จากนั้นเปลี่ยนเป็นขาวประกายพริ้ว

จากขาวประกายพริ้วค่อยๆเปลี่ยนจากสีน้ำเงินเป็นสีเขียว

แสงสีเขียวประดุจตั้งมรกตแผ่สว่างออกมาจากกายของเราเซลล์ทุกเซลล์ เป็นแสงสีเขียวเข้มมรกต สว่าง

จากแสงสีเขียวค่อยๆกลายเป็นประกายพริ้วขาวใสประกายพริ้ว

ทั่วทั้งกายของเราค่อยๆปรับเปลี่ยน จากขาวใสประกายพริ้ว กลายเป็นแสงสีเหลือง เซลล์ทุกเซลล์ทั่วร่างกายกายของเรา เซลล์ทุกเซลล์กลายเป็นกายที่ส่องสว่างสีเหลืองประดุจบุษราคัม สีเหลืองสว่างพร่างพรายออกไป

จากแสงสีเหลืองจากกายและเซลล์ทุกเซลล์ทั่วร่าง ค่อยๆปรับเปลี่ยนสภาวะกลายเป็นเพชรประกายพริ้วสว่างพร่างพรายขาวประกายพริ้ว

จากแสงของกายที่เป็นขาวเป็นประกายพริ้ว ค่อยๆปรากฏแสงเป็นแสงสีแดง แสงสีแดงส้มแผ่สว่างกระจาย จากเซลล์ทุกเซลล์ทั่วร่างของเราเป็นแสงสีส้ม

จากแสงสีส้มปรากฏกลายเป็นสว่างขาวใสเป็นประกายพริ้ว ประกายพริ้วระยิบระยับแพรวพราว

จากนั้นกายของเราค่อยๆเปลี่ยนจากขาวประกายพริ้วกลายเป็นสีแดงสว่างเข้มประดุจทับทิม

เซลล์ทุกเซลล์ของเรากายของเราที่เป็นกายหยาบกายเนื้อกลายเป็นทับทิมเข้มเปล่งแสงสว่าง

จากแสงสว่างสีแดงกลายเป็นขาวใสประกายพริ้ว

ทรงสภาวะ เซลล์ทุกเซลล์กายเนื้ออันธำของเรา ถูกปลุกธาตุ ปลุกความถี่ของแสงของพลังงาน กายสายรุ้งปรากฏขึ้น

กำหนดจิต เห็นกายของเรา ปรากฏสภาวะ มีแสงสีรุ้งพร่างพรายพุ่งออกมาจากกายที่เป็นกายเนื้อออกมาจากเซลล์ทุกเซลล์ ธาตุทั้งสี่ปลุกตื่นขึ้นในกายเนื้ออันธำ และเซลล์ทุกเซลล์กายหยาบของเรา "กายสายรุ้ง" ปรากฏตื่นขึ้นในเซลล์ทุกเซลล์กายของเรา รู้สึกสัมผัสได้ว่ากายเนื้อเชื่อมโยงสอดประสานกับจิต จิตเป็นนายกายเป็นบ่าว จิตของเรามีจิตตามภาพเหนือกาย กายของเราเปลี่ยนแปลงสภาวะของโมเลกุลและเซลล์ที่รองรับสภาวะความเป็นทิพย์ของจิต พันจากกฎของฟิสิกส์ แปรเปลี่ยนปรับสภาวะได้ตั้งใจนึก เซลล์ทุกเซลล์ของเราฝึกประสานกับกำลังแห่งกสิณธาตุทั้งสี่กับกายสายรุ้งคือกายแสง กายของเราตอนนี้ทรงสภาวะเป็นแสงสว่างเป็นประกายรุ้งรัศมีเป็นเส้นแสงออกมาเต็มกำลัง นับตั้งแต่กายเนื้อของเรา กำลังอภิญาสมาบัติ สรรพวิชาความรู้ ธรรมเนียมตั้งแต่ยุคโบราณ หลอมรวมรู้ตื่นขึ้นในจิต

กำหนดทรงสภาวะ ในความเป็นกายเนื้อ แผ่ปรากฏฉัพพรรณรังสีรัศมีแสงสีรุ้งแผ่สว่างกระจายเจิดจ้า เปล่งประกายออกมาจากเซลล์ทุกเซลล์ เปล่งประกายออกมาจากกายเนื้อและจิตของเรา กายและจิต ถึงแยกกายและจิต แต่การเชื่อมโยงประสานสั่งการ หลอมรวมกายและจิตให้เป็นหนึ่ง จิตตามภาพของเราปลดปล่อยกายเนื้อให้สามารถพ้นจากแรงดึงดูด พันจากกฎของฟิสิกส์ กายหยาบเปลี่ยนแปลงเป็นพลังงาน กายของเราตอนนี้เป็นแสงสว่างเป็นเพชรประกายพริ้ว กายหยาบเซลล์ของเราเปลี่ยนจากราตุหยาบวัตถุธาตุกลายเป็นพลังงาน แผ่แสงสว่างแผ่กระจายออกไป

ทรงสภาวะ ทรงอารมณ์ แผ่รัศมี กายของเราสว่าง กายของเราเป็นประกายพริ้ว ลงลึกถึงระดับเซลล์ ลงลึกถึงระดับโมเลกุล ลงลึกถึงระดับดีเอ็นเอ เปล่งแสงสว่างจากทั่วกายของเรา

จากนั้นกำหนดจิตพิจารณา องค์พระในจิตของเราที่อยู่กลางดวงแก้วที่อยู่ภายในกายเนื้อที่เป็นแสงสว่างเป็นประกายพริกนี้ กำหนด ผนึกความเป็นประกายพริก ความเป็นทิพย์ น้อมรวมกับกำลังแห่งพุทธานุภาพ อันไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ กำหนดจิตระเบิดกายเนื้อกายหยาบชั้นห้า ระเบิดกายทั้งกายเป็นแสงสว่างกลายเป็นพลังงาน เหลือแต่เพียงดวงจิตของเรา จนเป็นดวงจิตที่มีองค์พระภายในอยู่ท่ามกลาง ความว่างเว้งว่างเปล่า ขาว โฉง ว่าง ไม่มีผืน ไม่มีพื้น ไม่มีเพดาน ทรงสภาวะที่จิตของเรา หนึ่งหยุดอยู่ที่ท่ามกลางความว่าง

จากนั้นอธิษฐานจิตต่อไป ว่าความว่างนั้น เราเพิกกายทั้ง เพิกวัตถุธาตุ เพิกวัตถุทั้งหลายโลกจักรวาล เพิกความทรงจำสัญญา เพิกสิ่งที่มีกระทบทางอายตนะ เหลือเพียงจิต กำลังแห่งอุปสมบัติของเราเต็มกำลัง แต่การปฏิบัติการเจริญสมณะทั้งหลายจนถึงสมาบัติแปดนี้ เจตจำนงความตั้งใจของเราเพื่อเป็นกำลังแห่งสมณะในการตัดกิเลสให้เป็นสมุจเฉทประหาร เราจึงพิจารณาว่าภพทั้งหลายก็มีความไม่เที่ยง ภพของความเป็นมนุษย์ก็มีความทุกข์ ภพของอกุศล ภพของอบายภูมิก็มีความทุกข์ยิ่งยวดยิ่งกว่าความเป็นมนุษย์ ภพของความเป็นรุกขเทวดา ภูมิเทวดา อากาศเทวดา พรหมหรืออรูปพรหมก็มีความไม่เที่ยง จิตเราปฏิบัติเพื่อความไม่เกิด คือพระนิพพานเป็นที่สุด

เมื่อพิจารณาแล้วก็จึงเพิกความเกาะ ความยึดมั่นถือมั่น จิตกำหนดจดจ่ออยู่กับอารมณ์พระนิพพาน มีหลักชัยหมายมั่น มีพระพุทธเจ้าพระธรรมพระอริยสงฆ์เป็นสรณะ ดวงแก้วดวงจิตของเราที่พุ่งจากอรูปพรหมขึ้นไปบนพระนิพพาน จากดวงแก้วดวงจิตที่กลมใสก็ปรากฏ สภาวะความเป็นกายพระวิสุทธิเทพปรากฏขึ้น อยู่เบื้องหน้าท่ามกลางมหาสมาคมคือพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระอรหันต์ทุกๆองค์บนพระนิพพาน กำหนดน้อมจิตกราบทุกท่านทุกๆพระองค์ ทรงสภาวะในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ พิจารณาว่าในการปฏิบัติธรรมนั้น อารมณ์จิตแห่งความเป็นพระอริยเจ้า ในยามที่อยู่บนโลกมนุษย์ ยังคลุกคลีคลุกเคล้าอยู่กับอารมณ์ของปุถุชน กระทบกับเรื่องในโลก อารมณ์จิตของเรายังตัดกิเลสได้บ้างไม่ได้บ้าง แต่จิต เจตจำนงของเราในการปฏิบัติ เราได้ดวงตาเห็นธรรม คือเห็นคุณแห่งพระนิพพาน มีเป้าหมายคือพระนิพพานเป็นที่สุด จุดนี้เป็นอารมณ์จิตที่เราไม่ถอยหลังลง แต่เราอาจจะมีผิดพลาดคลาดเคลื่อน มีโกรธบ้างมีรักบ้างโลภบ้างหลงบ้างในบางขณะจิต พิจารณาอารมณ์ดูว่า แต่ถ้าหากเป็นพระอรหันต์ ท่านใช้กำลังฆานคือกำลังแห่งสมาบัติตั้งแต่ฆานหนึ่ง ฆานสอง ฆานสาม ฆานสี่ ไปจนถึงอุปสมบัติ เป็นกำลังในการตัดกิเลสให้เป็นสมุจเฉทประหาร คำว่าสมุจเฉทประหารก็คือ ตัดขาดหมดสิ้นอย่างไร้เยื่อใย ในความโลภ โกรธหลง ในสติ ในสังโยชน์ สติของเราเต็มเปี่ยม สังโยชน์สิบไม่อาจร้อรัดใจของเราได้อีกต่อไป พระอรหันต์จึงได้ชื่อว่าผู้ที่ทรงอยู่ในอาทิ จิตสิกขา จิตนั้นเต็มรอบ สมာธิเต็มรอบ ปัญญาเต็มรอบ อวิชชาสิ้นจากจิต ไม่มีความหลงไม่มีความอยากในความปรารถนาในการเกิดอีกต่อไป

เรากำหนดใจของเราว่าการปฏิบัติของเรานั้น เราปฏิบัติ โดยใช้กำลังแห่งมโนมยิทธิ ยกอาทิสมาณกายขึ้นมาบนพระนิพพาน เป้าหมายของเราก็คือ ตั้งใจไว้เสมอว่าเมื่อไหร่เราขึ้นมาบนพระนิพพาน จิตของเรานั้น ทรงอารมณ์ชั่วคราว ที่เป็นอารมณ์แห่งพระอรหันต์ ตัดให้หมด สิ้นภพจบชาติ ตราบใดที่เราขึ้นมาบนพระนิพพาน เราละ เราวาง เราตัด เรื่องบนโลก ความห่วงบนโลก ความวุ่นวายในโลก ทรงอารมณ์พระอรหันต์ให้ได้บนพระนิพพานเสมอ เมื่อทรงอารมณ์นั้นเข้าไปบ่อเข้าไปซ้ำซ้ำ ในที่สุดกิเลสมันก็ค่อยๆห่าง ค่อยๆจาง ค่อยๆหาย ค่อยๆจิตออกไปจากจิตของเราในที่สุด ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องขยันในการทรงอารมณ์พระนิพพานไว้

ต้องเข้าใจคำว่า ตัดกิเลสให้เป็นสมุจเฉทประหาร คือตัดอย่างสิ้น ตัดจนขาดสะบั้นจากใจ

แต่อารมณ์จิตที่ตัดกิเลสเป็นสมุจเฉตประหารก็คือ อารมณ์ของพระอรหัตผล พระอรหัตผลนั้นตัดจนสิ้นจนหมด ไม่มี ความอาลัยในชีวิต ไม่มีความเกรงกลัวความตาย ไม่มีความอาลัยในภพภูมิทั้งปวง ไม่มีความห่วงมีโยโย่กับบุคคล ทั้งหลายจากสมมุติทั้งหลาย เราทรงอารมณ์ไว้เช่นนี้ ทรงสภาวะในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ และพิจารณาจิตของเรา มองลงมายังโลก เห็นการห้าห้าประหัตประหาร เห็นสงครามที่ก่อตัวเกิดขึ้น กำหนดจิตในความเป็นทิพย์ ขอบารมี พระพุทธร่องค์ทรงสงเคราะห์ ขอให้เห็นสภาวะ ขอให้เห็นแรงกรรม ขอให้เห็นอารมณ์จิตของผู้คนบนโลก มีสงคราม มีการสูญเสียชีวิต มีความโกรธแค้น มีความอาฆาตพยาบาท มีการจองเวร แรงกรรมพลังงานบนโลก มันก็เพิ่มพูนขึ้น ยิ่งกรรมมวลรวมมากเท่าไร กระแสกรรม กระแสเวบาก ภัยพิบัติภัยสงคราม มันก็ค่อยๆ ก่อเกิดขึ้นไปตามอารมณ์จิต มารทั้งหลาย เจ้าชอบเสพเสวยอารมณ์ความเกลียดชังความโกรธแค้น ความอาฆาตพยาบาท ส่วนเทพพรหมเทวา สัมมาทิฐิ ท่านก็โปรดในอารมณ์แห่งกุศล อารมณ์แห่งการทำบุญ อารมณ์แห่งความสงบของการรักษาศีล กระแสจิต ในสมาธิในการเจริญเมตตา พรหมทั้งหลายก็ปรารถนากระแสพลังงานจากจิตที่เป็นกระแสของพรหมวิหารทั้งสิ้น

เราก็พิจารณาในความเป็นทิพย์จากบนพระนิพพานลงมาเห็นโลก เห็นกระแส เห็นแรงแห่งกรรม ถึงเวลาที่วิบากกรรม ขยายตัว ความโกรธแค้นมากขึ้น คนเข้าร่วมในสงครามมากขึ้น ความเสียหาย การประทุษร้าย การทำลายชีวิตกัน ยิ่ง เพิ่มพูนขึ้นเท่าไร แรงวิบากแรงกรรมแรงอกุศลก็เพิ่มพูนขึ้นมากเท่านั้น โลกก็มีความเร่าร้อน มีทุพภิกขภัย มีภัยพิบัติ ติดตามมา อันนี้ทั้งหมดคือพลังงานของจิต พลังงานของกรรม

เราพิจารณาว่าเมื่อเราพิจารณาอยู่บนพระนิพพาน ความกลัวในจิตเรามีไหม เราดูเราเห็นทุกอย่างด้วยอุเบกขารมณ์ เรา ดูเราเห็นทุกอย่าง ด้วยสภาวะความรู้สึกว่าเราไม่ได้ข้องเกี่ยวไม่ได้มีส่วนร่วม โลกก็เป็นเช่นนี้ มีการเกิดขึ้น มีความ เจริญรุ่งเรือง มีความเสื่อม มีการทำลายล้าง แม้จักรวาลก็เช่นกัน จักรวาลก็มีการเกิดกำเนิดแห่งจักรวาล มีการดำเนิน อยู่ทรงตัวอยู่ แล้วก็มีการทำลายล้างในระดับจักรวาล การเกิดดับทั้งหลายเป็นไปตามกฎพระไตรลักษณ์ "เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป" ตราบใดที่ยังเวียนว่ายอยู่ในสังสารวัฏ เราก็ผ่านเหตุการณ์ การเกิด การดับ ความเจริญ ความเสื่อมเช่นนี้

ดังนั้นการที่เราตัดสินใจจากจิต ตัดสินใจปรารถนาในพระนิพพานนั้น ก็เป็นเรื่องปกติที่บุคคลผู้มีปัญญา บัณฑิตทั้งหลาย ฟังกระทำ ดังนั้นเรายังตั้งใจตั้งใจมั่นคงอยู่กับพระนิพพานเป็นที่สุด กำหนดจิตพิจารณาว่าไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไร ขึ้นบนโลก แม้ผลนั้นจะเกิดขึ้นกับชีวิตของเรา เราก็ตั้งใจว่าตายเมื่อไหร่เราไปพระนิพพาน ไม่หวาดกลัวไม่หวั่นเกรง พิจารณาให้เห็นเป็นธรรมชาติของโลก พิจารณาให้เห็นสภาวะความเป็นไป ใจของเราอุเบกขา ในกายขันธห้า อุเบกขา ในชีวิต

กำหนดทรงอารมณ์จิตบนพระนิพพานต่อไป พิจารณาจิตของเรา จิตเรามีความกลัวไหม จิตเรามีความหวาดไหม จิต ว่าเรามีความวุ่นวายดิ้นรนไหม หรือจิตเราเข้าถึงอนิจลักษณะคือความไม่เที่ยงอย่างแท้จริงได้

จากนั้นเรากำหนดจิตต่อไป แต่ตราบใดที่เรายังมีขันธห้า มีร่างกายเนื้อ เราก็ไม่หยุดสร้างความดี น้อมจิตน้อม กระแสจากพระนิพพานเชื่อมกระแสกับพระพุทธรเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอรหันต์ พระอริย เจ้า พระโพธิสัตว์ เทพพรหมเทवासัมมาทิฐิทุกพระองค์ทั่วทุกภพภูมิ น้อมกระแสบุญศกดิ์สิทธิ์จากพระนิพพานลงมายัง โลกมนุษย์ น้อมกระแสแสงสว่างแห่งกุศลลงมายังดวงจิตของมนุษย์ทั้งหลาย สาธุชนทั้งหลายที่อยู่ในวิสัย กำหนด พิจารณาเห็นจิตของสาธุชน หลายคนเกิดญาณความรู้สึกแรงสังขรณ์ เหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้น ยิ่งเร่งปฏิบัติ ในสามวัน ในช่วงวันหยุด อดหลายจิวัด สถานปฏิบัติธรรมหลายแห่ง เต็มจนล้น ทุกคนสังขรณ์ใจรู้หน้าที่ของตนที่จะต้องเร่งเพียร เร่งความปฏิบัติ ต้องเจริญพระกรรมฐาน ต้องทำทาน ต้องสร้างพระ ต้องปล่อยปลา จิตทุกคน ผู้เป็นสาธุชนคนดีล้วน สำเนียง ตระหนักว่าต้องใช้กำลังแห่งบุญ มาดวงดุขบรเทาภัยภัยนี้ กระแสพลังงานแห่งความโกรธแค้นเกลียดชัง การ ทำลายล้าง การอาฆาตพยาบาทจองเวร

เราพิจารณาแล้วก็ตั้งจิตว่าเราจะทรงในความเป็นอุเบกขารมณ์ อารมณ์จิตเราจะทรงในอารมณ์แห่งกุศล อารมณ์แห่งเมตตาตามาน กำหนดใจของเรา ว่าให้กำลังบุญ กำลังจิต กำลังแห่งกุศล กำลังแห่งจิตตานุภาพ ที่เราทุกคนสาธุชนที่ปฏิบัติ ให้มาเป็นกระแสบุญที่มารรเทาเบาบาง สลายล้างยับยั้ง ความรุนแรงของสงครามที่จะเกิดขึ้น รวมถึงน้อมเป็นกระแสแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ ลงมาปกป้องรักษาสาธุชนคนดี ผู้ที่ยังมีหน้าที่ต่อไปถึงยุคชาววิไล ตราบใดที่ไม่เกินกฎของกรรม กำหนดน้อมเป็นแสงสว่างลงมาคุ้มครองประเทศไทย น้อมแสงสว่างกระแสจากพระนิพพานลงมาคุ้มครองสาธุชนคนดีทั่วโลกทั่วแผ่นดิน พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ขอจงมีกำลังแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ เทพฤทธิ์พรหมฤทธิ์ ปกปักรักษาคุ้มครอง รอดพ้นปลอดภัยกันทุกคน

กำหนดเป็นแสงสว่างลงมา สว่าง คุ้มครองประเทศไทยทั้งหมด คุ้มครองมิตรกัลยาณชนที่อยู่ต่างประเทศ กำหนดจิตให้เป็นแสงสว่าง น้อมจิตให้เห็นองค์พระคฤมกายเนื้อทุกคน ทรงอารมณ์แห่งความผ่องใส ส่วนจิตของเราก็ดำรงคงไว้ในความไม่ประมาท ตายเมื่อไหร่เราไปพระนิพพาน ตราบที่ยังไม่ตาย ก็ทำนุบำรุงชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทำความดีสร้างกุศลของเราไปเต็มกำลัง ทรงอารมณ์ทรงสภาวะพิจารณาให้เห็นความไม่เที่ยง เราสบายอยู่ในไตรัมพระโพธิสมภารของในหลวง นับตั้งแต่รัชกาลที่เก้า มีความสุขมีความสุขสบาย แต่ถึงเวลาวาระแห่งศึกสงครามมันปรากฏตามเหตุตามปัจจัย ความพลัดเปลี่ยนในความสุขในความร่มเย็นนั้น ก็อาจจะทำให้เราหลงพลัดเปลี่ยนในโลก แต่พอมีสงคราม มีโรคระบาด มีการพลัดพรากจากคนรักจากญาติมิตรจากพ่อแม่ เราก็จะเริ่มพิจารณาว่าโลกนี้มันเป็นทุกข์ โลกนี้มันไม่เที่ยง กลับกลายเป็นว่าเหตุการณ์ต่างๆยิ่งกลับทำให้เรากระจ่างในธรรม ยิ่งทำให้เราชัดเจนเห็นคุณแห่งพระนิพพานมากขึ้น

กำหนดน้อมจิตทรงอารมณ์ว่าตอนนี้เราอยู่บนพระนิพพาน หากตายชาตินี้เราก็ขอมีพระนิพพานเป็นที่สุด ทรงอารมณ์ของเราให้ผ่องใสสว่าง กำหนดทรงอารมณ์พระนิพพานไว้ หลายคนถึงเวลาในยามคับขัน จิตรวมตัว ทั้งรวมตัวที่จะยกจิตขึ้นพระนิพพานก็ดี หรือจิตรวมตัว อภิญญารวมตัว เกิดเป็นอภิญญาใหญ่ อภิญญาสมบัติ ตอนนี้น้ำบางคนก็จะเริ่มสังเกตได้ว่าสิ่งที่เรานึกนั้นสำเร็จ สิ่งที่เรานึกนั้นเป็นไปตั้งที่ใจนึก ปัจจัยที่เกิดขึ้นมาจาก หนึ่ง จิตของเราสะอาดจากกิเลสมากขึ้น ความเป็นทิพย์ที่เราขยันฝึกขยันใช้ เราทรงอารมณ์ความเป็นทิพย์ นานเข้าก็เข้าบ่อยเข้าชินเข้าเป็นฌานสมบัติ ความสามารถของจิตก็ยิ่งปรากฏขึ้น ยิ่งเราทรงภาพพระตลอดเวลาได้ กำลังพุทธานุภาพที่คุ้มครองเราก็เพิ่มขึ้น จิตที่เกิดความเป็นจิตสารพัดนึก อภิญญาจิตก็ปรากฏขึ้น เมื่อกำหนดรู้ในเหตุในผล เราก็ยิ่ง ต้องเร่งความเพียรในการปฏิบัติ ขยันปฏิบัติ ขยันทรงอารมณ์ ขยันทรงภาพพระ ขยันยกจิตขึ้นพระนิพพาน ทรงอารมณ์ ทรงสมบัติ ทรงฌาน

เมื่อกำหนดจิตดีแล้วสมควรกับเวลา เราก็แยกอาทิสมานกายกราบทุกท่านทุก ๆ พระองค์บนพระนิพพานมีสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณเป็นประธาน จากนั้นพุ่งจิตลงมาจากพระนิพพานเป็นแสงสว่าง พุ่งเป็นลำแสงสว่างชัดเจนลงมายังกายเนื้อ กายเนื้อเปล่งประกายเป็นประกายพริ้วสว่าง กระแสจากพระนิพพานฟอกธาตุขันธ์เต็มกำลังความเป็นทิพย์ กายเนื้อของเราเปล่งประกายกลายเป็นเพชรประกายพริ้ว ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง กระดูก อากาศสามสิบสอง สว่างเป็นเพชร เซลล์ทุกเซลล์กลายเป็นเพชรประกายพริ้ว องค์พระปรากฏคลุมทั้งสามฐานของเรา องค์พระองค์ใหญ่อีกองค์ ครอบกายคลุมทั้งหมด น้อมจิต เรามีกำลังแห่งพุทธานุภาพคุ้มครองเต็มกำลัง ตราบที่ไม่เกินกฎของกรรม ขอให้เรารอดพ้น จากภัยพิบัติ จากศึกสงคราม จากความวุ่นวาย จากอกุศลทั้งปวง

จากนั้นให้เราน้อมจิตโมทนาสาธุกับกัลยาณมิตรทุกคน ครูเมตตาสมาธิทุกคนที่สร้างกุศลที่จุดแสงเทียนแห่งกุศลความดี โมทนาสาธุ ที่ฝึกสมาธิเจริญพระกรรมฐาน ความเป็นทิพย์ของจิต ปรากฏขึ้นในทุกดวงจิต ให้ทุกคนมีความสุข มีความเจริญ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง หายเจ็บหายไข้ แคล้วคลาดปลอดภัยจากภัยพิบัติจากศึกสงครามทั้งปวง

จากนั้นหายใจเข้าลึก ๆ หายใจเข้า พุท ออกโธ ครั้งที่ สอง ธัมโม ครั้งที่ 3 สังโฆ

กำหนดจิตของเรา เอ็บอิมสว่างผ่องใส ในจิตของเรามีดอกบัวแก้วเบิกบานแย้มบาน ใจเราแย้มยิ้มเป็นสุข จิตปราศจากความกลัวความหวาดความวิตกทั้งปวง จิตมีแต่ความผ่องใสเป็นกุศลมีบุญหล่อเลี้ยงรักษา กุศลหล่อเลี้ยงรักษา ความดีหล่อเลี้ยงรักษาเป็นเกาะแก้วคุ้มครองเราทุกคน

ถอนจิตซ้ำๆจากสมาธิ จิตเบิกบานสว่าง ความเป็นทิพย์พร่างพราย แผ่กระจายออกจากทั่วกายเนื้อออกจากจิต มีประกายระยิบระยับแผ่สว่างออกมาจากกายผิวกายของเรา คลื่นกระแสแห่งความเป็นทิพย์นี้ จะดึงดูดกุศล ดึงดูดคนดี แล้วก็ผลักดันให้เราพ้นจากบุคคลที่เป็นผู้ที่มีจิตคิดร้ายคิดอกุศล แคล้วคลาดจากภัยทั้งหลาย กำหนดจิตให้ความเป็นทิพย์แผ่สว่างกระจายผลึกสิ่งไม่ดีอกุศล บาปเคราะห์ทั้งปวงให้พ้นจากชีวิตของเรา ทรงอารมณ์ไว้เสมอ ผีภทรงอารมณ์ไว้เสมอ

สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคนด้วย ช่วงนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่อยู่ต่างประเทศ ก็ให้ขยันในการปฏิบัติ อย่าประมาท แล้วก็ติดตามข่าวสาร ลำดับต่อไปเหตุการณ์ที่มันจะค่อยๆเกิดขึ้นก็คือ เมื่อไหร่ก็ตามที่มันมีการประกาศ ประกาศให้เข้าร่วมในสงคราม แบบที่เรียกว่ายึดพา ประกาศยึดพาให้ชาวมุสลิมทั้งหลายร่วมในสงครามครั้งนี้ อันนี้จะเป็นสัญญาณที่หนึ่งที่ยังต้องระวัง เพราะหลังจากเหตุการณ์ที่เมื่อไหร่ที่ประกาศอันนี้แล้ว ชาวมุสลิมทั่วโลกก็จะเข้าร่วมแล้วก็ สงครามไม่ใช่เฉพาะ จะเริ่มขยายเขต จะไม่ใช่เฉพาะในเขตของอิสราเอลปาเลสไตน์ ในกลุ่มประเทศที่เข้าร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในหลายเมืองหลายประเทศที่มีชุมชนชาวยิวชาวมุสลิมอยู่ ก็จะมีเหตุการณ์วุ่นวายเกิดขึ้น มีวินาศกรรมเกิดขึ้น อันนี้ก็เป็นจุดที่จะต้องระมัดระวัง ต้องระวังตัว พยายามอยู่ห่างชุมชนทั้งสองกลุ่มนี้คือ ชุมชนชาวยิวและชุมชนชาวมุสลิม เราอยู่เป็นกลางเราเข้าวัดพุทธของเรา อยู่ที่บ้าน แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่มันมีเหตุการณ์วุ่นวายจลาจลครั้งใหญ่ ที่ฝรั่งเศสตามคำทำนายคำเตือนของหลวงปู่ ซึ่งเกิดขึ้นจากผู้อพยพที่นับถือศาสนาอิสลาม ถึงเวลานั้นยังจำเป็น คนไทยที่อยู่ประเทศใดก็ตาม รีบเร่ง ถ้าเป็นไปได้ก็พยายามกลับมาประเทศไทย ซึ่งจะเป็นที่ที่ปลอดภัยมากที่สุดที่ดินแดนหนึ่ง ท่ามกลางความเร่าร้อนของโลก อันนี้ก็เป็นการคำแนะนำคร่าวๆ ก็พยายามตั้งใจพยายามปฏิบัติพยายามอย่าประมาท ยิ่งถ้าใครตอนนี้อยู่ที่อิสราเอลตัดสินใจให้เด็ดขาดว่ากลับประเทศไทย อย่ารั้งรอ อย่าอยู่ดินแดนนั้น ยังไงมีความเร่าร้อนเป็นจุดศูนย์กลางของสงครามที่เรียกว่า เป็นสงครามของยักษ์นอกศาสนา นอกพระพุทธศาสนา เกิดขึ้นแน่นอนจากสภาวะแรงกรรมของทั้งสองศาสนาที่ทำมา เป็นวาระของเขา เราก็อุเบกขา ไม่ต้องไปเข้าข้างใคร

สำหรับวันนี้ ก็ขอให้เราทุกคน ตั้งใจยิ่งเข้มข้นในการปฏิบัติขยันอย่าประมาท พຽຽນนี้ก็พบกันในห้องเมตตาสมาธิ

สำหรับช่วงสัปดาห์หน้าอาจารย์เดินทางไปต่างประเทศก็ขอจด เราก็ตั้งใจฝึกตั้งใจปฏิบัติ และพยายามทบทวนกันทุกคน

สำหรับวันนี้สวัสดิ์